

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของ เยาวชนผู้มีประวัติและ เยาวชนผู้ไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายด้วยแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตรวัดอาการดีเพรสชั่น มาตรวัดอาการฮิสทีเรีย มาตรวัดลักษณะไซโคแพททิก ดิวิเอท และมาตรวัดอาการไซแคสซีเนีย
2. เพื่อ เปรียบ เทียบความแตกต่างของลักษณะบุคลิกภาพระหว่าง เยาวชนผู้มีประวัติ และ เยาวชนผู้ไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายในมาตรวัดทั้ง 4 มาตรดังกล่าว

สมมุติฐานการวิจัย

มีความแตกต่างของคะแนนการตอบแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่าง เยาวชนผู้มีประวัติและ เยาวชนผู้ไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย ในมาตรวัดอาการดีเพรสชั่น มาตรวัดอาการฮิสทีเรีย มาตรวัดลักษณะไซโคแพททิก ดิวิเอท และมาตรวัดอาการไซแคสซีเนีย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นเยาวชนเพศชายและหญิง อายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 92 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มเยาวชนผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย เป็น เยาวชนผู้กระทำการพยายามฆ่าตัวตายโดยการกินยาเกินขนาดรักษา กินสารพิษหรือทำร้ายตนเอง ญาตินำส่งที่ห้องแพทย์เวรโรงพยาบาลศิริราช และแพทย์ได้ทำการช่วยเหลือจนผ่านพ้นภาวะอันตรายทางกาย และรับการบำบัดรักษาทางจิตใจซึ่งแพทย์วินิจฉัยว่าไม่เป็นโรคจิต เก็บข้อมูลภายใน 2 สัปดาห์ภายหลังการพยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 46 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เยาวชนผู้ไม่มีประวัติฆ่าตัวตาย เป็นเยาวชนผู้มาเยี่ยมผู้ป่วยที่โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบบุคลิกภาพ หลังจากที่ได้ทราบวัตถุประสงค์ในการวิจัย และเป็นผู้ที่ไม่เคยมีความคิด การกระทำ หรือได้รับการรักษาในสถานพยาบาลเนื่องจากการพยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 46 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี โอ ของ สตาร์ค อาร์ ฮาร์ทเวย์ และ เจ ชาร์นลีย์ แมคคินลีย์ (Starke R. Hathaway and J. Charnley McKinley,) พ.ศ. 2485 ฉบับแปลภาษาไทยและปรับปรุงครั้งที่ 2 พ.ศ. 2515 โดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว มาตรฐานที่ใช้ประเมินลักษณะอาการเจ็บป่วยทางจิตและประสาท 4 มาตรฐานคือ มาตรฐานวัดอาการดีเพรสชั่น มาตรฐานวัดอาการฮีสทีเรีย มาตรฐานวัดอาการไซโคแพททิก ดิวิเอท และมาตรฐานวัดอาการไซแคสตีเนีย

วิธีดำเนินการวิจัย

ให้กลุ่มตัวอย่างตอบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว และแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี โอ ตามมาตรฐานที่ได้เลือกไว้ โดยให้ตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ลงในกระดาษคำตอบ

การตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนใช้เกณฑ์การตรวจ (key) ที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี โอ ของดาสโตรม เวลช์ และดาสโตรม (Dahlstrom Welsh and Dahlstrom 1982 : 406-410, 413) ถ้าตอบตรงตามเกณฑ์นี้ 1 คะแนน ตอบไม่ตรงตามเกณฑ์ 0

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากค่ามัธยฐาน เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตรระหว่าง เยาวชนผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายและไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในแต่ละมาตรระหว่าง เยาวชนผู้มีประวัติและไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายโดยการทดสอบค่าที (t-test)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในแต่ละมาตรระหว่าง เยาวชนชายผู้มีประวัติและไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายโดยการทดสอบค่าที (t-test)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในแต่ละมาตรระหว่าง เยาวชนหญิงผู้มีประวัติและไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายโดยการทดสอบค่าที (t-test)
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในแต่ละมาตรระหว่าง เยาวชนชายและหญิงผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย โดยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย /

1. มีความแตกต่างของคะแนนการตอบแบบทดสอบเอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตรดีเพรสชั่น มาตรฮีสทีเรีย มาตราไซโคแพททิก ดิวิเอท และมาตราไซแคสซีเนีย ระหว่างกลุ่มเยาวชนผู้มีประวัติและกลุ่มเยาวชนผู้ไม่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ไม่มีความแตกต่างของคะแนนการตอบแบบทดสอบเอ็ม เอ็ม พี ไอ ทั้ง 4 มาตรดังกล่าวระหว่างเยาวชนชาย และเยาวชนหญิง ผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอ เสนอแนะ เพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเยาวชนผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายกับ เยาวชนปกติ โดยใช้เครื่องมือประเมินบุคลิกภาพชนิดอื่น ๆ เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มเยาวชนผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายและกลุ่มปกติ ด้วยแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ทั้ง 13 มาตรฐาน เพื่อให้เห็นภาพรวมของลักษณะบุคลิกภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาดูตามการพยายามฆ่าตัวตายซ้ำในกลุ่มตัวอย่างเยาวชนผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย
4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอัตมโนทัศน์กับลักษณะบุคลิกภาพของเยาวชนผู้มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายด้วยแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตรฐาน เพรสชั่น มาตรฐานฮิสทีเรีย มาตรฐานไซโคแพททิก ดิวิเอท และมาตรฐานไซแคสธี่ iew ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
5. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของสภาพครอบครัว เช่น ครอบครัวที่มีการทะเลาะกันเป็นประจำ หรือครอบครัวแตกแยก กับพฤติกรรมการพยายามฆ่าตัวตายในเด็กและ เยาวชน ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย